

det er den muligt. Paa denne Konto er der opført en Mængde Ting, der kunde henregnes til Husets indre Anliggender, som det er mig umuligt at se, hvad de vedkomme Offentligheden, hvormod de i allerhøieste Grad vedkomme Regnskabet. Der er Regnskab for og Bilag til ethvert Brev Knappenaale og enhver Flaske Eau de Cologne, der er brugt, men hvorfor hele Verden og alle Aviser skulle have det at vide, og at Den har faaet det Honorar, og Den kun har faaet en Fjerdedel af dette Honorar, det forstaar jeg ikke, og den Misundelse, den Misthemning, som Sligt vækker, er meget slem for Theaterbestyrelsen, der kan have det slemst nok i Forveien. Statsrevisionens Betænkning maa i det Væsentlige være kjedelig, jeg mener ikke for de Herrer, der ere Vaend af Jagene, men for det store Publikum. Jeg kan derfor nok forstaa, at man kan falde i den Fristelse at omtale de indre Theateranliggender, og det har da ogsaa viist sig, at Pressen er falden over dem som glubende Ulve, idet den ikke alene har omtalt alle disse Damer og Herrer, ikke at tale om Theaterchefens Forretningsreise, men ogsaa har taget fat paa Theatrets 2 Katte. 3 100 Mar har nu Theatret havt sine 2 Katte — ikke de samme Katte — til at spise Røtter og Mus, hvilke Katte hver faa 2 Stilling om Dagen i Forpleining; de ere nu ogsaa bleevne omtalte og ere gaaede Pressen rundt. Jeg fortryder næsten, at jeg ikke ogsaa har omtalt, at de hed Amor og Psyche, thi saa vare de maaske ogsaa gaaede over i den fremmede Presse og havde kunnet henlede Udlandets Opmærksomhed paa os. Men affet herfra tror jeg, det er uheldigt at opføre alle disse Lapailierier, som f. Ex. at det, naar der engang har været Gaslugt i Kongeløgen, har været nødvendigt at slænte med Eau de Cologne i den. Det er sandelig ikke nødvendigt, at Sligt skal bekendtgjøres for Alverden. Jeg er overbedist om, at Statsrevisionen har været, om jeg tør sige saa, tankeløs i denne Henseende. Det er den eneste Forklaring; ellers var det vist heller ikke kommet ud. Jeg tror ikke, at man har gjort det af Avillie mod Theatret, idet man jo tværtimod har viist det megen Belvillie og har ladet Alt passere, og Mere kan Theatret jo ikke forlange; men det er uheldigt, og det kan have Virkninger, som heller ikke Statsrevisionen kan være tjent med. Tidligere holdt man sig til de store Summer: saa Meget til Extrahonorarer og saa Meget til det og saa Meget til det. 3 gamle Dage spurgte Statsrevisionen: Hvad er det, og hvad er det, og saa svarede man tilbage, og derved opstod en forfærdelig Korrespondance, der stumpvis tvang Dplysninger frem om hver enkelt Udgiftspost. Nu har man indrettet det paa en anden Maade, nu siger man: her have 3 det Hele, der ere Regnskaberne, der er ikke en Stump, som 3 ikke faa at se, men saa forlange vi ogsaa til Gjengæld Diskretion. Men hvis vi ikke ere firkte

paa, at Statsrevisionen i Fremtiden vil vise denne Diskretion, tvinges man til at vende tilbage til det Gamle, og saa vil jeg søge at finde paa andre Regnskabsformer, idet det er yderst ubehageligt, at den Omstændighed, at Den har faaet 100 Kr., eller at Den har faaet saa meget mere, skal debatteres paa alle Kaffeuse. Afgjørelsen af den Slags delikate Spørgsmaal maa overlades Administrationen, og de maa ikke komme udenfor Huset. Men vi have i det Hele taget hertillands en Tilbøielighed til at omtale Sligt. For Frihed bestaar, kan jeg gjerne sige, i ikke at være fri. Det er ikke muligt at undgaa at komme i Aviserne. Jeg sætter f. Ex. Pris paa, at min Fødselsdag ikke kom i Avisen, jeg har givet Andragende ind til forskjellige Blade om at blive fri for det, naturligvis har jeg mine Grunde dertil, det er mig høist generende paa Grund af Forhold, som jeg ikke her har Lyst til at omtale, men Friheden hertillands bestaar i, at vi sige om Andre, hvad vi ville, paa Tryk, det er vor Frihed; derimod har man f. Ex. i den franske Republik. . . (Plou: G; Maa jeg bede om Ordet!) Ja, der kommer Pressen strag og skal svare. (Plou: Om Forladelse, jeg hører ikke til Pressen!) Jeg vilde have erindret om, at vi for nylig have set i Bladene, hvorledes Befolkningen i Paris har sat sig sterkt imod, at man bragte en Liste til Optagelse af Beboernes Navne, Alder osv. fra den ene Stage til den anden, og Pariserne have tvunget Administrationen til at sende hver Stage i Konvolut sin Liste med disse Spørgsmaal. Under denne Form, siger man, vil man med Fornøielse besvare Alt, hvad Administrationen ønsker at vide, men i et Hus, hvor Per og Poul bo sammen, ønsker man at være fri for disse Fælleslister. Der er f. Ex. en Dame her og der d'un certain ago, hun har ingen Lyst til at meddele Andre, hvor gammel hun er, og det er denne Frihed, som man har forlangt og faaet i Paris. Men den have vi ikke her i Landet. Det er jo ikke alene, naar Folketællingen foregaar, men to Gange om Aaret, at vi skulle fortælle paa disse Lister, der vandre fra den ene til den Anden, hvor mange og hvor gamle vi ere og give Dplysning om en Mængde indre Anliggender, og bestandig om flere og flere, eftersom Statistiken udvider sig mere og mere i alle mulige Retninger. — Jeg udtaler sluttelig mit

Rettelser.

3 Finansministerens Foredrag:

Sp. 102) S. 26 f. n., rettes: „omtrent den halve Kar-rumsafgift“, til: „omtrent en Trediedel af Kar-rumsafgiften“.